Laboratorium 9

Układy równań liniowych – metody iteracyjne Bartłomiej Szubiak

7.05.2024

Zad1:

Dany jest układ równań liniowych Ax=b. Macierz A o wymiarze nxn jest określona wzorem:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} & 0 & \dots & 0 \\ \frac{1}{2} & 2 & \frac{1}{3} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 2 & \frac{1}{4} & 0 \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & 0 & \frac{1}{n-1} & 2 & \frac{1}{n} \\ 0 & \dots & \dots & 0 & \frac{1}{n} & 1 \end{bmatrix}$$

Przyjmij wektor x jako dowolną n-elementową permutację ze zbioru {-1, 0} i oblicz wektor b (operując na wartościach wymiernych).

Metodą Jacobiego oraz metodą Czebyszewa rozwiąż układ równań liniowych Ax=b (przyjmując jako niewiadomą wektor x).

W obu przypadkach oszacuj liczbę iteracji przyjmując test stopu:

$$||x^{(t+1)} - x^{(t)}|| < \rho$$
$$\frac{1}{||b||} ||Ax^{(t+1)} - b|| < \rho.$$

Kod Python z użyciem m.in. biblioteki numpy:

1. Generowanie danych:

```
def generate_b(A, x):
    return np.dot(A, x)

def generate_random_x(n):
    return np.random.choice([-1, 0], size=n)

def create_matrix(n:int):
    A = [[0 for _ in range(n)] for __ in range(n)]
    # przekatna glowna
    for i in range(n):
        if i in [0,n-1]:
            A[i][i] = 1
        else: A[i][i] = 2

#przekatne po bokach
    for i in range(n):
        try:
```

```
A[i-1][i] = 1/(i+2)
      A[i+1][i] = 1/(i+3)
    except:
      None
  return A
    2. Metoda Jacobiego:
def jacobi_method(A, b, q, max_iterations=100): #-> x_new , iter
  n = len(A)
  x = np.zeros(n)
  D = np.diag(np.diag(A))
  R = A - D
  D inv = np.linalg.inv(np.diag(np.diag(D)))
  for iter in range(max_iterations):
    x_new = np.dot(D_inv, b - np.dot(R, x))
    if np.linalg.norm(x_new - x) < q or np.linalg.norm(b - np.dot(A, x_new)) / np.linalg.norm(b) < q:
      return x_new, iter
    # distance = np.linalg.norm(x - x_new)
    # print("Odległość między x i new_x:", distance)
    x = x \text{ new}
  return x , iter
    3. Metoda Czebyszewa:
def chebyshev_method(A, b, q, max_iterations=100):
  eigenvalues = np.linalg.eigvals(A)
  lambda_min = np.min(eigenvalues)
  lambda max = np.max(eigenvalues)
  alpha = (lambda_max - lambda_min) / (lambda_max + lambda_min)
  beta = 2 / (lambda_max + lambda_min)
  n = len(A)
  x = np.zeros(n)
  D = np.diag(np.diag(A))
  R = A - D
  D_inv = np.linalg.inv(np.diag(np.diag(D)))
  for iter in range(max iterations):
    x_new = x + beta * np.dot(D_inv, b - np.dot(A, x))
    if np.linalg.norm(x_new - x) < q or np.linalg.norm(b - np.dot(A, x_new)) / np.linalg.norm(b) < q:
      return x new, iter
    \# old x = x
    x = alpha * x_new + (1 - alpha) * x
    # distance = np.linalg.norm(old_x - x_new)
    # print("Odległość między x i new_x:", distance)
  return x, iter
```

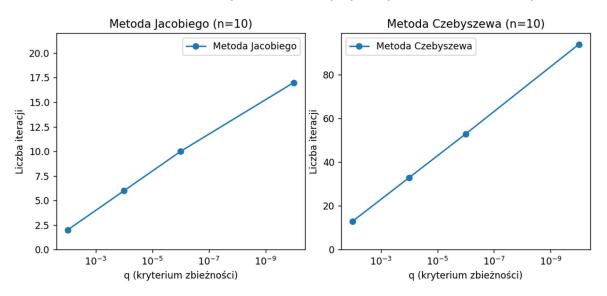
4. Przykładowe uruchomienie dla n==100:

```
def main2(n):
  import matplotlib.pyplot as plt
  A = create matrix(n)
  \# x = [-1, -1, -1, -1, -1]
  x = generate_random_x(n)
  b = generate_b(A, x)
  res_jacobi = []
  res chebyshev = []
  for q in [1e-2, 1e-4, 1e-6, 1e-10]:
    print(f''q = \{q\}'')
    x_jacobi , iter_jacobi = jacobi_method(A, b, q)
    x_chebyshev, iter_chebyshev = chebyshev_method(A, b, q)
    print("x_jacobi:")
    print(x_jacobi)
    print(f"po iteracjach: {iter_jacobi}")
    print("x_chebyshev:")
    print(x chebyshev)
    print(f"po iteracjach: {iter_chebyshev}")
    print('\n')
    res jacobi.append((q, iter jacobi))
    res_chebyshev.append((q, iter_chebyshev))
  import matplotlib.pyplot as plt
  qs_jacobi, iterations_jacobi = zip(*res_jacobi)
  # Rozpakowanie danych dla metody Czebyszewa
  qs_chebyshev, iterations_chebyshev = zip(*res_chebyshev)
  # Tworzenie wykresów
  plt.figure(figsize=(10, 5))
  # Wykres dla metody Jacobiego
  plt.subplot(1, 2, 1)
  plt.plot(qs_jacobi, iterations_jacobi, marker='o', label='Metoda Jacobiego')
  plt.xscale('log')
  plt.yscale('linear') # Zmiana na skalę liniową
  plt.title('Metoda Jacobiego')
  plt.xlabel('q (kryterium zbieżności)')
  plt.ylabel('Liczba iteracji')
  # plt.xlim(qs jacobi[-1], qs jacobi[0])
  plt.ylim(0, max(iterations jacobi) + 5) # Ustawienie granic dla osi Y
  plt.gca().invert_xaxis() # Odwrócenie osi Y
  plt.legend()
  # Wykres dla metody Czebyszewa
  plt.subplot(1, 2, 2)
```

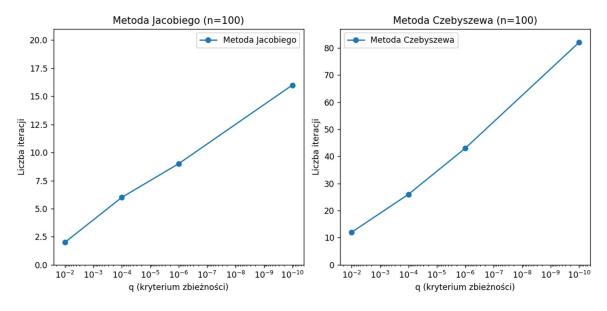
```
plt.plot(qs_chebyshev, iterations_chebyshev, marker='o', label='Metoda Czebyszewa')
plt.xscale('log')
plt.yscale('linear') # Zmiana na skalę liniową
plt.title('Metoda Czebyszewa')
plt.xlabel('q (kryterium zbieżności)')
plt.ylabel('Liczba iteracji')
# plt.xlim(qs_chebyshev[-1], qs_chebyshev[0])
plt.ylim(0, max(iterations_chebyshev) + 5) # Ustawienie granic dla osi Y
plt.gca().invert_xaxis() # Odwrócenie osi Y
plt.legend()

plt.tight_layout()
plt.show()
```

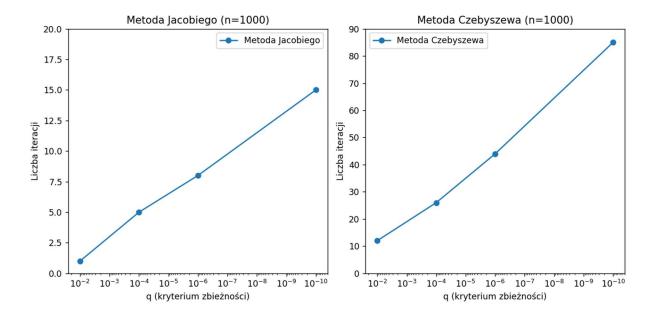
5. Porównanie metod dla zadanych dokładności przy różnych rozmiarach macierzy:

Rys 1.1: Zależność ilości iteracji dla zadanej dokładności przy rozmiarze macierzy n=10 dla obu metod

Rys 1.2: Zależność ilości iteracji dla zadanej dokładności przy rozmiarze macierzy n=100 dla obu metod

Rys 1.3: Zależność ilości iteracji dla zadanej dokładności przy rozmiarze macierzy n=1000 dla obu metod

Wnioski:

Pomimo drastycznych różnic w wymiarach macierzy obie metody dość szybko znajdują wynik lecz metoda Jacobiego znajduje go przy 4 razy mniejszej ilości iteracji.

Metoda Czebyszewa, choć może wymagać czterokrotnie większej liczby iteracji niż metoda Jacobiego, może być skuteczniejsza w stabilnym rozwiązywaniu niektórych macierzy o skomplikowanej strukturze lub silnie skorelowanych wartościach własnych. Jednakże, zwiększona złożoność obliczeniowa i konieczność odpowiedniego doboru parametrów mogą być istotnymi czynnikami przy wyborze odpowiedniej metody dla danego problemu.

7ad2:

Dowieść, że proces iteracji dla układu równań:

$$10x_1 - x_2 + 2x_3 - 3x_4 = 0$$

$$x_1 + 10x_2 - x_3 + 2x_4 = 5$$

$$2x_1 + 3x_2 + 20x_3 - x_4 = -10$$

$$3x_1 + 2x_2 + x_3 + 20x_4 = 15$$

jest zbieżny.

Ile iteracji należy wykonać, żeby znaleźć pierwiastki układu z dokładnością do 10^{-3,} 10^{-4,} 10⁻⁵?

Przedstawmy układ równań jako:

$$\begin{pmatrix} 10 & -1 & 2 & -3 \\ 1 & 10 & -1 & 2 \\ 2 & 3 & 20 & -1 \\ 3 & 2 & 1 & 20 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 5 \\ -10 \\ 15 \end{pmatrix}$$

Aby udowodnić, że metoda iteracyjna Jacobiego jest zbieżna, będziemy korzystać z twierdzenia mówiącego o zbieżności tej metody. Twierdzenie to mówi, że jeśli macierz A ma dominującą przekątną, czyli gdy elementy na przekątnej | $a_{i,i}$ | są większe od sumy pozostałych elementów w danym wierszu $\sum_{j\neq i} |a_{i,j}|$ dla każdego $i=1,\ldots,N$ to metoda iteracyjna Jacobiego jest zbieżna.

wiersz	a _{i,i}	$\sum_{j\neq i} a_{i,j} $
1	10	-2
2	10	2
3	20	4
4	20	6

Tabela 2.1: Analiza stwierdzenia czy macierz posiada dominująca przekątną

Jak możemy zauważyć macierz posiada dominującą przekątną więc metoda iteracyjna jest zbieżna.

Używając poprzedniego kodu dla zadanej precyzji znajdę liczbę iteracji (wynik programu):

q = 1e-03

po iteracjach: 4

q = 1e-04

x: [0.34477359 0.27183937 -0.54035648 0.69810703]

po iteracjach: 5

q = 1e-05

po iteracjach: 7

Wnioski:

Sprawdzenie warunku na zbieżność jest bardzo proste i może zostać wykonane maszynowo. Dla tego przypadku metoda nie wymagała wielu iteracji

Bibliografia:

wykład dr inż. Katarzyna Rycerz

https://home.agh.edu.pl/~funika/mownit/lab9/12_iteracyjne.pdf